

Olv.: MTörv 18,15-20 – 1Kor 7,32-35 – Mk 1,21-28

Jézus meggyógyít egy ördögtől megszállt embert

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Minden egyes vasárnap reggeli találkozásunknak valamiképpen bátorítónak, erőt adónak kell lennie, ezért jövünk ide. Isten az élet forrása, az élet ura. Igen nagy szükségünk van az Isten bátorítására. A világ ördögi zajjal van tele. Az embernek az az érzése, hogy az élvezetvágy, a pénz örülete, a hatalomvágy harsogva követeli jussát. Szent János apostol írja: „Minden, ami ezen a világon van az a test kívánsága, a szemek kívánsága és az élet kevélysége.” Az embernek van egy olyan érzése, mintha a rossz ezeken keresztül tartaná pórázon az embert. Mintha a hatalma legyőzhetetlen lenne. Ne felejsük el, ördögi zajok vannak a világban, de ez nem a győzelmesnek győzelmi kiáltása, hanem a vesztesnek menekülő zajongása. Nagyon fontos, hogy az Isten közelében erőforrásra találjunk, biztonságra, menedékre, mert különben elnyel bennünket a világ, az Isten nélküli világ.

Ezt a szentmisét egy buzgó, hívő keresztény család meghalt és élő tagjaiért ajánljuk fel. Ebben a szentmisében megköszönjük Isten melletti hűségüket, jó példájukat ebben a sok-sok kétséggel teli világban. Tartsunk bűnbánatot, hogy legyen Isten az úr a mi életünk fölött is.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Azt gondolom, hogy a jó hírnek teret kellene adni az egész világon, hiszen szenvedünk és keressük a fogódzópontokat, amit nem találunk. Vannak emberi próbálkozások, vannak emberi válaszaink a gondjainkra, bajainkra. Ezek megoldást ígérnek. De nincs megoldás. Biztos, hogy ezen a szinten nincs megoldás. Ha lenne, akkor egészen másképp élnénk mi emberek, egészen másképpen gondolkodnánk az életünkről. Sokkal, de sokkal több örömünk lenne. Lassan talán el is hinnénk azt, hogy a mi örömeink, a megelégedettségünk nem azoknak a függvénye, amit János evangélista is ír: „A test kívánsága, a szemek kívánsága és az élet kevélysége.” Van testünk, vannak vágyaink, vannak terveink, vannak célkitűzéseink, de egy biztos, nem a javakban való bővelkedéstől függ az ember élete. A javakra szükségünk van, de más értelemben, más mértékben, mint ahogy ezt az Isten nélküli világ gondolja.

Jézusnak hatalma van a gonosz lelkek fölött

2000 évvel ezelőtt János evangélista az élet ismeretében mondja azt, amit már az előbb idéztem. Az emberek újra meg újra ezt melegítik föl és lankadatlanul keresik a megoldást. Ezen a területen nincs megoldás. Lehetne ezt most aktualizálni a világ egész helyzetére, Európa helyzetére, hazánk gondjára, bajára. Egy biztos: másutt van a megoldás. Hallottuk az evangéliumban, Jézus úgy beszélt, mint akinek hatalma van, nem úgy, mint az írástudók. Az írástudók nagyon műveltek voltak, tanultak és hatalmas szakmai tudással rendelkeztek. Ők az írásokat kutatva megmondták a válaszokat.

Csakhogyan Jézus nem úgy beszélt, mint az írástudók,
 akik csupán a választ ismerték.
 Jézus úgy beszélt,
 mint akinek hatalma van,
 mint akinek hatalma van a gonosz lelkek fölött,
 mint akinek élő kapcsolata van Istennel,
 akinek a szava teremtő és életető szó.

Figyeljünk az Isten szavára!

A mai vasárnapon erre kellene egy kicsit jobban figyelnünk. A zsidóság a megoldást mindig akkor ismerte meg, amikor figyelt a szóra, figyelt az Isten szavára. Az egyháztörténelem során, amikor az emberek még írni, olvasni sem tudtak, akkor is igen-igen nagy szerepe volt az emberek életében a szónak, mert a szó az teremtő.

Az Isten szólt és a világ lett, olvastuk a teremtés történetében.
 Isten egyetlen szavával teremtette a mindenséget,
 egyetlen szavával teremtette az embert.

Jézus az Isten kimondott szava. Jézus a megtestesült szó, a testté lett szó.

Jézusnak hatalma van ebben a világban. Miképpen érvényesül Isten hatalma ebben a világban? Ez attól függ, hogy hallgatunk-e az Isten szavára. Ki mindenkire hallgatunk. Ki mindenkire figyelünk oda. Miféle reklámokkal szólítgatják az értelmünket, az érzelmeinket. Hallgatunk-e az Isten szavára?

A zsidó néphez próféták által szól az Úr

Mózes, aki az Úrral bensőséges kapcsolatban van, azt az ígéretet mondja a népnek, hogy majd prófétát támaszt nekik az Úr. A próféta nagyon fontos jelentésű szó. Azt jelenti, hogy próféta az, aki az Úr helyett beszél, aki az Úr nevében szól. Prófétát az, aki az Úr szavát megjeleníti a számotokra, hogy tudjatok igazodni, mert különben eltévedtek, különben elcsábítanak benneteket. Prófétát támaszt nektek az Úr, aki mindig megmondja, hogy mit vár, mit akar az Isten tőletek. A héberben egy másik jelentése is van a prófétának: a jövőbe látó, aki többet tud az eljövendőről, mint az átlagember, mert bensőséges kapcsolatban van az Istennel, vizsgálja az Isten akaratát. A próféta mondja: ez az isteni szó úgy van, ahogy a hó, vagy az eső lehull az égből és dolga végezetlenül nem tér vissza oda, hanem elvégzi munkáját, megtermékenyíti a földet, hogy gyümölcsöt hozzon. Ha nem hull, akkor nincs, ami megtermékenyítse a földet. Ha nem szól az Isten, akkor nincs eligazítás ezen a földön. Emberek a legjobb szándékkal is csak emberi gondolatokat mondhatnak. Nem elegendők az emberi gondolatok. Isteni gondolatokra van szükségünk.

Jézus szavával kiűzi a megszállt emberből a gonosz szellemet

A mai evangéliumban Jézus megjelenik a kafarnaumi zsinagógában és értelmezi az Írást. Akkor azt mondják: „Honnan vette a tudását? Úgy beszél, mint akinek hatalma van.” Azt halljuk, hogy itt van egy ember, aki ördögtől megszállott. Megszállott az, aki nem ura önmagának. Megszállott az, akinek az életében más erők működnek, nem tudja kontrollálni ezeket az erőket. Megszállott. Azt mondja a Szentírás: „Fogságban tartotta az ördög.” Kiabál, nem bírja tovább. Megjelenik Jézus, aki ismeri az Isten szavát, aki tudja mi az Isten akarat. Itt egy igazi küzdelemnek vagyunk a tanúi, ami a világ végéig folytatódik ebben a világban mindegyikünk életében, az egész emberiség életében. Jézus azt mondja: „Hallgass el és menj ki belőle.” A gonosz kiáltozások közepette elhagyja az embert. Ez a világ lármája! Nem a

gonosz hatalmáról van szó. Az Isten hatalmasabb. A vereséget szenvedett gonosz üvöltése ez. A vereséget szenvedett gonosz lármája az, amitől rossz a közérzetünk.

Hol van az Isten országa?

Jézus azzal kezdte küldetését itt a kafarnaumi zsinagógában: „Elérkezett az Isten országa! Térjete meg, higgyetek az evangéliumnak.” Ez a magva Jézus egész üzenetének. Ez a jelenet arról szól, azokat a kérdéseket veti fel, hogy hol van az Isten országa? Ott Kafarnaumban van az Isten országa. Hol van? Itt Budapesten van az Isten országa. Itt ebben az egész világban van az Isten országa. Hol van? Más értelmezésben, ha kérdezed:

***Isten országa ott van,
ahol ismerik és megvalósítják az Isten akaratát!
Ott van az Isten országa!***

Ha erre a válaszra figyelünk, akkor máris kiderül, hogy a világban nem akarnak helyet adni az Isten országának, mert az emberek az Isten akaratára nem figyelnek, nem is ismerik. Már nem olvassák a Bibliát.

Mi az Isten akarata?
Itt ebben a Bibliában olvashatjuk.
Nem tudjuk meg, ha nem olvassuk.
Nem tudjuk meg, ha nem jövünk vasárnap a szentmisére,
ahol felolvasnak belőle.
Nem tudjuk meg, hogy mi az értelme,
ha nem hallgatunk szentbeszédet.
Gyökerénél vagyunk minden problémának!

Nagy a zaj, amit ebben a világban csapnak, ahol annak szellemében gondolkodnak, szólnak, viselkednek, cselekednek, akit így hív a Szentírás: diabolus, ördög. Mit jelent a szó? A hazugság atyja, az aki szétszór, aki minden egységnek az ellensége, aki minden összefogásnak az ellenlábas. „Hallgass el, menj ki belőle.” – mondja Jézus. Hol van az Isten országa? Ahol ismerik Isten szavát, ahol ismerik Isten akaratát és ahol megvalósul az, amit az Isten akar, amit az Isten vár.

***Mit vár az Isten?
Azt, hogy egység legyen,
azt, hogy összetartozzunk,
azt, hogy egymásért éljünk.***

Testvérek!

Világos és egyértelmű ennek a mai vasárnapnak az üzenete.
Jézus az, aki a próféták után jön, akik megmondják, mi az Isten akarata.
Jézus az a valaki, aki nemcsak megmondja, hanem aki az életében, gondolkodásában, szavaiban, tetteiben megvalósítja az Isten akaratát.
Ő az, aki egységbe foglal,
Ő az, aki összetétel bennünket,
Ő az, aki egybeölel bennünket.

Az Egyház azt jelenti: a megmentett emberek közössége.
A rossz hatalmából kiszabadított emberek közössége,
akik az Isten szavát ismerik, arra figyelnek és az Isten akaratát valósítják meg.

Nem kell kutatni nagyon, hogy mi az Isten akarata.
 Isten akarata az, hogy ne húzzunk szét.
 Isten akarata az, hogy tartsunk össze.
 Isten akarata az, hogy fogadjuk el egymást, éljünk egymásért.
 Ebben az egységben megmutatja arcát az élet.
 Ebben az egységben az ember örülni tud.
 Ebben az egységben van értelme az életének, mert ezért érdemes áldozatot hozni.
 Mindaz, amiért általában odaadjuk az életünket, majdnem, hogy nem éri meg,
 mert elmúlik a világ és vele minden. Hiábavalóságok hiábavalósága.
 Viszont, ha egymást megismerjük, egymást el tudjuk fogadni,
 akkor ebben a belső lelki, erkölcsi légkörben az ember kiteljesedik.
 E nélkül nem. E nélkül elvész az élet értelme, mert ebben van az életünk értelme.

***Jézus hatalmas! Hatalma van a rossz fölött!
 Ha Őrá figyelünk, Őt követjük, akkor rádöbbenünk arra,
 hogy az Isten akarata valóban teremtő akarat, az életünk értelme!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Mindannyian kezdjük sejteni, nagyban érezzük, lassan tudjuk, hogy az a világ, amelynek építése 150 évvel ezelőtt kezdődött el, - ez a világ meghirdette, hogy Isten nélkül építi a maga földi birodalmát, - ez a világ ma csőd. Az a válság, amitől szenvedünk, ennek a világnak a csődje. Csak egy kiút van. Lassan már ennek a világnak az építői is erről kezdenek beszélni, hogy ez tévút volt. Rámentünk. Örüljünk annak, hogy legalább a mi miniszterelnökünk ország, világ előtt kijelentette, hogy keresztény alapon gondolkodunk nemzetünk jövőjéről. Ezt nagyon sokan - a zajongó és értetlenkedő emberek - ma sem értik.

Imádkozzunk azért, hogy a mi nemzetünkben egyre többen ismerjék föl a helyes utat, ami nem vágyak kérdése, hanem keresztény lelkület kérdése, ami azt jelenti, hogy mindent megelőz a közösség java. Ezért mindenkinek áldozatot kell hoznia, másként nem valósulhat meg. Kérjük ehhez az Isten segítségét.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Az isteni szóval kezdtük ezt a mai ünneplést. Isten teremtő szava az élet forrása. Kányádi Sándornak van egy nagyon kedves kétsorosa, ami erre rímel: „A szó teremtette a világot, ha elhallgat a szó, összedől a világ.” Az Isten szava sohase hallgat el, legfeljebb mi süketülünk meg. De ha ez nem következik be, akkor a világ se dől össze.

+ Á L D Á S +